

Un dels primers museus d'art contemporani

Part del seu fons reflecteix el poder de la inspiració que ha exercit la bellesa de Tossa en artistes al llarg del segle XX

Totes les regles del món haurien de ser susceptibles d'acceptar excepcions, si aquestes són de sentit comú

Al seu emotiu article Tossa, Tossa, pobra Tossa (El Punt Avui, 8.12.16), l'admirable artista, tossenc de naixement, Bonaventura Ansón explicava com l'havia fet plorar llegir l'article de Nuri Fornés Cultura fa fora Tossa del registre de museus catalans, publicat a El Punt Avui cinc dies abans.

Aquell article explicava com Cultura havia tret el Museu Municipal de Tossa del Registre de Museus de Catalunya, per "incompliments greus de l'actual normativa museística", de manera que no només perdria categoria, sinó que ja no tindria accés a subvencions. Resulta que l'edifici no té alarma contra incendis, ni filtres solars, ni Wi-Fi, ni climatització, i s'haurien de canviar els sensors d'humitat: representant tots aquests defectes problemes importants, però, si hi hagués la suficient voluntat, sens dubte serien relativament de fàcil solució.

Segons ha dictaminat Cultura, emperò, el macroproblema que afronta el museu consisteix en la seva manca d'accessibilitat, la qual fa impossible la visita a persones en cadira de rodes. Resulta que aquest és un problema que no s'arreglaria només incorporant ascensors al museu i eixamplant algunes de les seves portes, perquè actualment ni tan sols es pot arribar en cadira de rodes fins a la Vila Vella de Tossa, on està emplaçat el museu.

Davant d'aquests fets, semblaria que només existeixen tres possibilitats: [1] fer possible l'accés a la Vila Vella per als discapacitats i adaptar el museu per a cadires de rodes; [2] canviar l'emplaçament del museu a un altre edifici situat en un lloc més accessible, o bé [3] acceptar el fet malaurat que el museu segueixi sent inaccessible per a les persones que pateixen greus handicaps físics.

Com que les dues primeres possibilitats deuen ser ben difícils d'aconseguir, al meu entendre s'hauria d'acceptar, almenys de moment, la tercera. Insistir taxativament en el compliment de l'actual normativa museística, amb el resultat que el Museu Municipal de Tossa quedi fora del registre, em sembla una atzagaiada. Totes les regles del món haurien de ser susceptibles d'acceptar excepcions, si aquestes són de sentit comú. Si no, ¿vol dir Cultura que el fet de ser el museu de Tossa inaccessible als discapacitats físics justifica que l'entitat es deixi agonitzar?

Bonaventura Ansón lloa el museu de Tossa com "un dels tresors més preuats de la nostra recent història [...], paradís blau del qual tan ufanosament se serveix per fer-ne propaganda turística".

De fet, el museu de Tossa, fundat el 1935, fou un dels primers museus d'art contemporani de tot l'Estat. Gaudeix, a més, d'una història ben remarcable, en part fruit d'haver atret Tossa artistes d'avantguarda, entre els quals hi ha refugiats del nazisme, com ara Marc Chagall, André Masson, Jean Metzinger i Georges Kars, com també una bona colla d'artistes catalans, com ara Rafel Benet (autor del famós article Tossa, Babel de les arts, publicat el 1934), Pere Créixams, Josep Mompou, Enric Casanovas i Emili Bosch-Roger, de manera que fins i tot es parla d'una "Escola de Tossa", de la qual el museu conserva una important col·lecció.

El museu posseeix, a més, una personalitat pròpia, ja que bona part del seu fons reflecteix el poder de la inspiració que ha exercit la bellesa de Tossa en artistes al llarg del segle XX. El fet que, l'any 1938, en plena

Guerra Civil, la Generalitat edités el catàleg del llavors nou museu demostra àmpliament l'entusiasme que va encendre el projecte des del seu començament. L'any passat, amb motiu de les celebracions del 80è aniversari, el llavors conseller de Cultura, Ferran Mascarell, declarà que el museu de Tossa és l'exemple paradigmàtic del pensament cultural del primer noucentisme i de l'esforç de la República per desplegar la vida cultural del país.

El Museu Municipal de Tossa es mereix suport i promoció, com també una direcció dinàmica i imaginativa, i per descomptat la incorporació de l'obra dels artistes importants que tenen connexions amb la vila, essent-ne un exemple inexcusable el mateix Bonaventura Ansón. (Ja seria hora que es reparés el tracte ignominiós que se li va donar, ara fa un grapat d'anys, tal com explica ell al seu article.)

Ansón pregunta, amb tota la raó del món: “Com és possible que es vulgui vendre la construcció d'un macroport amb l'excusa, trista, petita i mal utilitzada excusa, de portar un turisme de qualitat? [...] Com podem pensar en turisme de qualitat si deixem que se'n vagi pel forat de l'aigüera allò que ens és més representatiu?”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 24-12-2016 Pàgina 27

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/1033064-un-dels-primers-museus-d-art-contemporani.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui